

Zaaknummer: 2205302

COLLEGE VAN TOEZICHT
Stichting Tucht recht Complementaire Zorg

Beslissing d.d. 22 februari 2023 naar aanleiding van de op 30 mei 2022 bij het College van Toezicht van TCZ ingekomen klacht van:

1. **De heer**, wonende te ..., nader te noemen “klager”

tegen

2. **Mevrouw**, praktijkhoudende onder de naam Praktijk ... te ..., aangesloten bij de Stichting Beroepsorganisatie voor Lichaamsgeoriënteerde (Psycho)therapie (SBLP), nader te noemen “verweerster”, gemachtigde: mr. ..., Advocaten-Notariaat te

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1

Het College van Toezicht heeft kennisgenomen van de volgende stukken:

- het klaagschrift d.d. 30 mei 2022;
- het verweerschrift d.d. 26 augustus 2022 met bijlagen;
- de e-mail met aanvullende stukken van mr. ... d.d. 9 januari 2022;
- de e-mail van klager met aanvullende informatie d.d. 10 januari 2023.

1.2

De mondelinge behandeling van de zaak vond plaats op 20 januari 2023. Bij de hoorzitting zijn zowel klager als verweerster, bijgestaan door haar gemachtigde, in persoon verschenen.

1.3

Klager heeft zijn klacht mondeling toegelicht. De advocaat van verweerster heeft het woord gevoerd aan de hand van pleitaantekeningen, waarvan een afschrift aan deze uitspraak is gehecht. *Bij de geanonimiseerde versie van deze uitspraak worden de aantekeningen weggelaten.*

2. DE FEITEN

Op grond van de stukken en hetgeen ter zitting aan de orde is gekomen dient, voor zover dit van belang is voor de beoordeling van de zaak, van het volgende te worden uitgegaan.

2.1

Klager volgt de lichaamsgerichte psychotherapie bij verweerster sinds 2019.

2.2

Verweerster is als therapeut werkzaam binnen de lichaamsgerichte psychotherapie.

2.3

Naast de praktijk biedt verweerster trainingen aan voor persoonlijke ontwikkeling. Deze jaartraining Core Essence wordt verzorgd binnen de

2.4

In 2020 werd de individuele therapie in onderling overleg gewijzigd in de jaartraining.

2.5

Aanvankelijk naar tevredenheid van klager, maar dat veranderde in het tweede jaar van de jaartraining.

2.6

De aanleiding was een incident dat plaatsvond in het eerste trainingsweekend in 2021. Klagers ideeën over de trainingsaanpak botsten met de benadering van verweerster, hetgeen leidde tot onveiligheid binnen de groep.

2.7

Verweerster heeft klager vervolgens apart toegesproken en hem de toegang tot het vervolg van de training ontzegd. Wel heeft zij klager een alternatief van individuele therapiesessies aangeboden. Klager heeft dit aanbod geaccepteerd. Medio januari 2022 werden enkele data voor deze therapiesessies gepland.

2.8

Tot dergelijke individuele therapiesessies is het niet gekomen omdat klager op 9 februari 2022 een Wkkgz-klachtprocedure is gestart bij de beroepsvereniging SCAG over de handelswijze van verweerster.

2.9

Na de ontvangst van de SCAG-klacht heeft verweerster klager laten weten de behandelrelatie eenzijdig op te zeggen wegens de ontstane vertrouwensbreuk. Wel is zij beschikbaar gebleven voor telefonisch overleg.

2.10

De klacht wordt door de SCAG niet ontvankelijk verklaard omdat - aldus de SCAG - de opleiding binnen de academie niet binnen het wkgz-klachtrecht valt.

2.11

Vervolgens dient klager op 30 mei 2022 een klacht in bij TCZ n.a.v. het handelen van verweerster.

3. HET STANDPUNT VAN KLAGER EN DE KLACHTEN

Klager verwijt verweerster - zakelijk weergegeven - dat:

- A. hem ten onrechte werd geadviseerd de jaartraining te volgen terwijl hij daar onvoldoende klaar voor was;
- B. onvoldoende begeleiding gedurende de jaartraining;
- C. verweerster de jaartraining op onzorgvuldige wijze eenzijdig heeft beëindigd;
- D. verweerster zonder toestemming persoonlijke informatie over klager heeft gedeeld met andere deelnemers van de jaartraining;

In verband met bovengenoemde klachtonderdelen schendt verweerster volgens klager de beroepscode. Hij noemt daarbij (niet) concreet welke artikelen verweerster heeft geschonden. Tevens vordert klager excuses van verweerster, teruggave van het resterende cursusgeld en een schadevergoeding van € 10.000,-.

4. HET STANDPUNT VAN VERWEESTER

Verweerster voert - zakelijk weergegeven - aan, dat:

4.1

Volgens verweerster is de klacht van klager niet-ontvankelijk. Voor zover dat wel het geval is, is de klacht op alle onderdelen niet gegrond.

4.2

In het vooronderzoek van het College van Toezicht is o.g.v. art. 10 lid 4 van het reglement geen sprake geweest van hoor en wederhoor.

4.3

De keuze voor deelname aan de jaartraining ligt bij klager. Verweerster heeft hem voorafgaand uitvoerig over de opzet en inhoud geïnformeerd. Het advies tot deelname is onder meer gebaseerd op de resultaten van de individuele therapie sessies (2019), de uitkomsten van de (destijds ingevulde) vragenlijst, het intakegesprek en de kennis en expertise van verweerster als therapeut. Op grond van bovenstaande meende verweerster dat de jaartraining van toegevoegde waarde was voor klager. Indien verweerster onvoldoende overtuigd zou zijn dat een deelnemer klaar is om de training te volgen dan informeert zij de kandidaat daarover voorafgaande aan de training.

4.4

Verweerster verwerpt de ongemotiveerde stelling dat zij 'structureel mensen tot de jaartraining zou toelaten waarvoor de jaartraining niet geschikt is'.

4.5

Klager heeft naar tevredenheid het eerste jaar van de training gevolgd en heeft geen beperkingen ervaren in de aanpak van verweerster.

4.6

Na het succesvol verlopen eerste jaar en de geboekte vooruitgang meende verweerster oprecht dat klager gereed was voor het tweede jaar van de jaartraining. Voorafgaand aan het vervolg van de jaartraining heeft zij deze stap uitvoerig met klager besproken. Verweerster meent dat zij zorgvuldig is geweest in de toelating van klager tot de jaartraining.

4.7

Klager verzuimt het incident te melden dat tijdens het eerste weekend van de jaartraining (tweede jaar) plaatsvond. Verweerster heeft klager destijds op dit incident aangesproken. Uit de daaropvolgende discussie werd verweerster duidelijk dat klager andere verwachtingen had over de invulling van de jaartraining en de rol van klager daarbinnen.

4.8

Verweerster meende dat zij zijn verwachtingen en wensen niet kon waarmaken en adviseerde hem dringend niet meer deel te nemen aan de jaartraining. In plaats daarvan bood verweerster klager ter compensatie individuele therapiesessie aan voor persoonlijke groei.

4.9

Klager is akkoord gegaan met dat voorstel.

4.10

Verweerster verwerpt de stelling dat klager onvoldoende gehoord en begeleid is gedurende de jaartraining. Klager zou gedocumenteerd alle ruimte zijn geboden om persoonlijke moeilijkheden en uitdagingen met verweerster te bespreken (bijlagen e-mail correspondentie), zowel tijdens de trainingssessies als individuele therapiesessies. Volgens verweerster had klager afwijkende opvattingen over diens rol binnen de jaartraining, waardoor klager zich onvoldoende gehoord en begeleid voelde. Klagers opvattingen over en verwachtingen van de training pasten niet binnen de doelstellingen van de training. Verweerster kan dan ook geen verwijt worden gemaakt dat zij niet tegemoet kon komen aan klagers verwachtingen.

4.11

Verweerster verwerpt ook de stelling dat zij op ontoelaatbare wijze persoonlijke informatie over klager zou hebben gedeeld met overige groepsleden van de jaartraining. Deze informatie betrof algemene kenmerken op basis van gedeelde informatie over in de literatuur gehanteerde vormen van karakterstructuren. Het delen van deze algemene kenmerken vindt uitsluitend plaats met voorafgaande toestemming van de deelnemers. Met betrekking tot het delen van informatie over het vermeende misbruik van klager, die was afkomstig uit de individuele therapiesessies en daarvoor had klager eerder mondeling toestemming verleend, aldus verweerster.

4.12

Verweerster verwerpt de stelling dat zij de jaartraining op onzorgvuldige wijze heeft beëindigd. Verweerster heeft op goede gronden (4.7-4.8) klager de toegang tot de training ontzegd. Continuering was niet langer verantwoord. Bovendien heeft verweerster klager als alternatief van de jaartraining individuele therapiesessies aangeboden.

4.13

Zij is daarmee ruimschoots tegemoetgekomen aan de wens van klager van compensatie. Restitutie van het cursusgeld is dan ook niet aan de orde, zie ook de algemene voorwaarden.

4.14

Tenslotte, erkent verweerster dat zij geleerd heeft van deze procedure en dat de informatievoorziening en de opzegging niet geheel overeenkomstig de algemene voorwaarden heeft plaatsgevonden. Verweerster betreurt dat. De algemene voorwaarden zijn daarop inmiddels aangepast. Verweerster zegt toe dat zij, betreft de ontzegging van de toegang, de algemene voorwaarden alsnog gaat herzien.

5. DE OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

Het College van Toezicht overweegt als volgt:

5.1 Ontvankelijkheid klager

Het Commissie oordeelt hierover als volgt.

De klacht betreft het handelen van verweerster als trainer en niet zozeer als therapeut. Nu er geen sprake is van een individuele behandelrelatie, is klager op grond van de eerste tuchtnorm (art. 3 lid 1 sub a) niet ontvankelijk.

Echter, onder bijzondere omstandigheden kan het handelen buiten de individuele behandelrelatie onderworpen worden aan het tuchtrecht en wel in die gevallen dat het handelen buiten de behandelrelatie voldoende weerslag kan hebben op het belang van de individuele beroepsuitoefening (art. 3 lid 1 sub b Reglement).

Het College is van oordeel dat dergelijke omstandigheden zich hier voordoen. Geklaagd wordt immers over waarden die de kern van de beroepsuitoefening raken en handelingen die het vertrouwen in het handelen van de beroepsbeoefenaar wezenlijk aantasten. Meer in het bijzonder, betreft het vragen over de vertrouwensrelatie tussen therapeut en de cursist, de eenzijdige opzegging door de therapeut als opleider, en het schenden van het beroepsgeheim. Het betreft hier uitingen op verschillende momenten in de sfeer van de jaartraining die onder het tuchtrecht kunnen vallen.

De klacht van klager is daarmee ontvankelijk.

5.2 De beoordeling van de klachten

5.2.1. Vooronderzoek Reglement

De advocaat van verweerster meent dat het College geen hoor en wederhoor heeft toegepast tijdens het vooronderzoek, cf. Art 10 lid 4 Reglement. Deze opvatting miskent de opzet van het vooronderzoek, dat louter beoogt de formele aspecten rond de ontvankelijkheid van de klacht te toetsen zoals genoemd in lid 3. Indien daaraan is voldaan, wordt de beklaagde van de klacht op de hoogte gebracht en in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen. Vervolgens worden partijen uitgenodigd om te worden gehoord tijdens de hoorzitting.

Naar het oordeel van het College wordt daarmee tijdens de hoorzitting het beginsel van hoor- en wederhoor gerespecteerd en is verweerster niet op enigerlei wijze in haar belangen geschaad.

5.2.2 Bespreking van de klachtonderdelen

5.2.2

Klachtonderdeel A – Ten onrecht advies de jaartraining te volgen

Op grond van hetgeen verweerster heeft toegelicht tijdens de hoorzitting en het schriftelijk verweer (nrs. 4.3-4.6), is het College overtuigd dat de therapeut in deze omstandigheden heeft gehandeld als een redelijk bekwaam handelende professional. Verweerster heeft op inhoudelijk professionele gronden, het intakegesprek en de bevindingen mogen concluderen en adviseren dat klager in staat was de jaartraining te volgen. Van het structureel toelaten van mensen waarvoor de jaartraining niet geschikt is, is niet gebleken. Verweerster heeft daarmee gehandeld volgens de uitgangspunten van de beroepscode Ethiek en Gedrag (onderdelen 1 A1-4).

Oordeel: Dit onderdeel van de klacht acht het College ongegrond.

5.2.2

Klachtonderdeel B - Onvoldoende begeleiding gedurende de jaartraining

Tijdens het eerste jaar van de jaartraining zijn er verschillende gespreksmomenten geweest tussen klager en verweerster. Tijdens de evaluatie na het eerste jaar heeft klager zich gedocumenteerd positief uitgelaten over de training en de begeleiding door verweerster. Dit neemt niet weg dat klager zich op meerdere momenten verward en onzeker voelde bij opgedane ervaringen tijdens de jaartraining. Deze signalen en de behoefte aan feedback werden onvoldoende opgepikt door verweerster. Dit versterkte bij klager het gevoel niet te worden gehoord. Gezien de voorgeschiedenis met de individuele therapie sessies van klager bij verweerster, had het op de weg van de therapeut gelegen alerter te reageren op zijn hulpvraag om (meer) ondersteuning.

Pas na het incident in het tweede leerjaar heeft verweerster gereageerd en klager individueel aangesproken op diens gedrag en handelen. De afweging tot al dan niet ontzegging tot de jaartraining behoort inderdaad tot de professionele autonomie van de therapeut. Verweerster heeft na dat gesprek op inhoudelijke goede gronden gemeend dat verdere deelname niet in het belang van andere deelnemers zou zijn. Dat oordeel wordt door het College bevestigd.

De teleurstelling bij klager acht het College wel invoelbaar.

Naar het oordeel van het College had bij een meer alerte reactie van verweerster op de hulpvraag de hoge verwachtingen van klager eerder gesignaleerd kunnen worden wat mogelijk tot andere stappen zou hebben geleid.

Oordeel: In die zin acht het College dit klachtonderdeel gegrond.

5.2.2

Klachtonderdeel C – Onzorgvuldige, eenzijdige beëindiging jaartraining

Nadat klager verweerster heeft geïnformeerd over de tegen haar ingediende klacht bij SCAG, stelt verweerster zich op het standpunt dat er sprake is van een vertrouwensbreuk, waarmee de grond voor de behandelrelatie is komen te ontvallen.

Uit de geplande data voor vervolgsessies volgt dat het College uitgaat van een ontstane behandelingsovereenkomst, die eenzijdig door de therapeut werd opgezegd. Dat klager zich heeft afgemeld voor de eerste sessie doet daar niets aan af. Opzegging van de behandelrelatie door de therapeut kan voor zover er sprake is van een gewichtige reden en dient zorgvuldig uitgevoerd te worden. De vertrouwensbreuk als gevolg van de ingediende klacht, is volgens het College een gewichtige reden. Van de therapeut kan

redelijkerwijs niet verlangd worden dat zij onder deze omstandigheden het vertrouwen van de cliënt geniet dat noodzakelijk is voor de vervolghandeling. Wel had het op de weg van verweerster gelegen actief contact met klager te zoeken in een poging een alternatieve oplossing te vinden, in plaats van de mededeling dat verweerster telefonisch bereikbaar was voor een toelichting. In die zin is verweerster voorbijgegaan aan de in het maatschappelijk verkeer vereiste zorgvuldigheid die bij een eenzijdige beëindiging van de hulpverleningsrelatie door de hulpverlener mag worden verwacht, waaronder het verwijzen naar een alternatieve therapeut.

Oordeel: Het College acht dit klachtonderdeel gegrond.

5.2.2

Klachtonderdeel D - Delen vertrouwelijke informatie met derden zonder toestemming

Tijdens de groepstraining worden deelnemers op grond van individuele persoonskenmerken gelabeld door medecursisten en de trainer. De kenmerken zijn afkomstig uit de bestudeerde literatuur. Dergelijke kenmerken benoemd door medecursisten vallen niet onder het beroepsgeheim van de trainer. Bovendien worden deelnemers vooraf geïnformeerd over deze methode en geven zij hiervoor toestemming aan de trainer. Anders betreft het de informatie afkomstig uit de individuele therapie sessies. Dergelijke informatie valt wel onder het beroepsgeheim van de therapeut (beroepscode Ethiek en Gedrag) en kan alleen met toestemming van de klager worden gedeeld in de trainingscontext. Anders dan klager aangeeft, stelt verweerster zich op het standpunt dat daarvoor voorafgaande toestemming van klager was verkregen.

Nu klager geen andere argumenten aandraagt die zijn stelling onderbouwen, ziet het College geen aanleiding te twijfelen aan hetgeen verweerster heeft gesteld. Wel adviseert het College verweerster dergelijke toestemming schriftelijk vast te leggen of de cursist uit te nodigen zelf de informatie met de groep te delen

Oordeel: Het College acht dit klachtonderdeel ongegrond.

5.3 Noot

Tijdens de hoorzitting kwam de inhoud van de e-mail van klager d.d. 10 januari 2023 ter sprake, waarin klager een tweetal technieken/methoden heeft omschreven met de bedoeling de intensiteit van een oefening te illustreren. Aangezien het toepassen van deze beide technieken/methoden niet als formeel klachtonderdeel is ingebracht, kan het College hierover geen oordeel uitspreken.

Het College van Toezicht hecht er echter aan verweerster aan te bevelen om erover na te denken en misschien zelfs binnen de beroepsgroep bespreekbaar te maken of deze technieken/methoden nog wel passend zijn in deze tijd.

6. DE BESLISSING

Het College van Toezicht :

- I. Verklaart klager/klaagster ontvankelijk in zijn klacht;
- II. Verklaart de klachtonderdelen A. en D. ongegrond;

- III. Verklaart de klachtonderdelen B. en C. gegrond;
- IV. Legt aan beklagde de maatregel van een waarschuwing op;
- V. Wijst af het meer of anders verzochte.

Daarbij heeft het College rekening gehouden met de door verweerster erkende tekortkomingen in de informatievoorziening en de algemene voorwaarden, alsook de inmiddels hierin doorgevoerde wijzigingen in de algemene voorwaarden. Hiermee geeft verweerster voldoende blijk van inzicht in de tekortkomingen.

Aldus gedaan door mr. A.P. den Exter, voorzitter; M.J. Lankreijer en G.H. van Nie, leden; in tegenwoordigheid van A. Hendriks, secretaris.

Voorzitter

Secretaris

Tegen deze beslissing kan binnen zes weken na de dag van verzending van het afschrift ervan schriftelijk hoger beroep worden ingesteld bij de het College van Beroep door:

- a. De klager en/of klaagster, voor zover de klacht is afgewezen of ongegrond verklaard, of voor zover hij/zij niet-ontvankelijk is verklaard;
- b. Degene over wie is geklaagd;

Het tot het College van Beroep gerichte beroepschrift dient binnen de beroepstermijn te worden ingezonden bij de secretaris van het College van Beroep.